

Thái Bình

Chủ nhật

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

SỐ 556
Chủ nhật
Ngày 26 - 8 - 2018

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

BẢO HƯNG

Vươn xa nhờ thương hiệu

(Xem trang 5)

Dây chuyền sản xuất hiện đại khép kín của Bảo Hưng.

**Vu Lan về
hoa đào
nở hương thơm**

(Xem trang 3)

Các tín đồ Phật tử tụng sám Vu Lan cầu phúc cho cha mẹ.

**Đổi mới, nâng cao
chất lượng công tác
nắm bắt và định hướng
dư luận xã hội**

Trang 2

AN BÌNH

Làm chơi - ăn thật

Trang 4

BÁC TRẠCH QUẬN CÔNG

Trang 6

**CẦU BƠ
QUA PHỐ**

Trang 7

Đổi mới, nâng cao chất lượng công tác nắm bắt và định hướng dư luận xã hội

■ NGÔ THỊ KIM HOÀN
Phó Trưởng ban Tuyên giáo Tỉnh ủy

Hiện nay, các thế lực thù địch phản động không ngừng từ bỏ âm mưu chống phá cách mạng nước ta bằng chiến lược “diễn biến hòa bình”. Trước sự bùng nổ thông tin một cách mạnh mẽ; sự phát triển vượt bậc của internet và các loại báo mạng điện tử thì việc nắm vững tư tưởng, định hướng thông tin đối với nhân dân là yêu cầu bắt buộc đối với đội ngũ những người làm công tác tư tưởng của Đảng, đặc biệt thông qua kênh nắm bắt, định hướng dư luận xã hội.

Nhận thức rõ yêu cầu đó, trong những năm qua, các cấp ủy, chính quyền, đoàn thể trong tỉnh đặc biệt quan tâm đến công tác nắm bắt và định hướng dư luận xã hội (DLXH). Thường xuyên củng cố, kiện toàn đội ngũ làm công tác DLXH ở các cấp; duy trì và thực hiện nghiêm túc nội dung, chương trình và bảo đảm các điều kiện cho hoạt động nghiên cứu, điều tra, nắm bắt DLXH, từng bước đáp ứng được yêu cầu, nhiệm vụ đề ra.

Để kịp thời nắm bắt và định hướng DLXH trên địa bàn tỉnh, hàng quý, Ban Tuyên giáo Tỉnh ủy đều tổ chức hội nghị giao ban với đội ngũ cộng tác viên DLXH của tỉnh; ngoài ra còn tập hợp thông tin từ nhiều kênh khác nhau, đặc biệt qua báo chí từ trung ương và địa phương. Bên cạnh đó, hàng năm Ban Tuyên giáo Tỉnh ủy còn tiến hành 2 cuộc khảo sát, điều tra DLXH; tổng số mỗi lần điều tra từ 1.200 - 1.500 phiếu. Do vậy, thông tin DLXH được phản ánh kịp thời, phong phú và chất lượng thông tin ngày càng sâu sắc hơn. Trong đó, tập trung vào nhiều vấn đề, sự kiện quan trọng có tính thời sự, được đông đảo cán bộ, đảng viên và các tầng lớp nhân dân quan tâm như: tình hình thực hiện nhiệm vụ phát triển kinh tế - xã hội; công tác đền bù giải phóng mặt bằng; thu hút đầu tư; công tác đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí và các tệ nạn xã hội; giữ gìn an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội; bảo vệ môi trường; vệ sinh an toàn thực phẩm; thực hiện chính sách an sinh xã hội; giải quyết đơn thư khiếu nại, tố cáo... Một số nội

dung phản ánh có tính thời sự, nhạy cảm và có tác động lớn đã được Tỉnh ủy, UBND tỉnh quan tâm lãnh đạo, chỉ đạo, định hướng, xem xét và xử lý. Nhìn chung, những nội dung phản ánh cơ bản bám sát tình hình thực tiễn và đã trở thành một kênh thông tin quan trọng góp phần giúp cấp ủy, chính quyền kịp thời có những biện pháp cụ thể trong công tác lãnh đạo, chỉ đạo thực hiện các nhiệm vụ chính trị của địa phương, đơn vị; tạo sự đồng thuận, thống nhất cao trong các tầng lớp nhân dân.

Tuy nhiên, công tác nắm bắt và định hướng DLXH trên địa

bàn tỉnh vẫn còn một số mặt hạn chế, bất cập, đó là: hoạt động của đội ngũ cộng tác viên DLXH ở một số đơn vị chưa đi vào nề nếp, nhất là việc thực hiện chế độ giao ban; chất lượng báo cáo chưa cao, chưa đầy đủ, thường xuyên. Thông tin DLXH còn hạn chế về tính đa dạng, toàn diện; trong thông tin phản ánh có lúc còn lồng những suy nghĩ chủ quan cá nhân, khiến giá trị sử dụng của thông tin thấp. Việc nắm tình hình tư tưởng của cán bộ, đảng viên và nhân dân còn có lúc chưa sâu sát, kịp thời. Một số địa phương, đơn vị chưa chủ động đề ra các giải pháp để giải

quyết những bức xúc, tư tưởng mới nảy sinh trong cán bộ, đảng viên và nhân dân ngay tại cơ sở.

Để tiếp tục đổi mới, nâng cao chất lượng công tác nắm bắt và định hướng DLXH trên địa bàn tỉnh thời gian tới cần tập trung thực hiện tốt một số nội dung sau:

Một là, tiếp tục nâng cao nhận thức trong Đảng, chính quyền, MTTQ, đoàn thể chính trị các cấp về vai trò, vị trí, chức năng và sự cần thiết phải nắm bắt dư luận và định hướng DLXH. Cấp ủy, bí thư cấp ủy, thủ trưởng cơ quan, địa phương, đơn vị phải chỉ đạo xây dựng kế

hoạch thực hiện công tác DLXH; chủ động nắm, phân tích, đánh giá, dự báo diễn biến tình hình tư tưởng của từng đối tượng để có biện pháp giải quyết đúng đắn, kịp thời các vấn đề nổi cộm, bức xúc mới phát sinh. Thực tế cho thấy, nơi nào cấp ủy quan tâm, sâu sát trong lãnh đạo, chỉ đạo thì nơi đó công tác DLXH, công tác tư tưởng đạt hiệu quả cao và ngược lại.

Hai là, nâng cao trách nhiệm của ban tuyên giáo các cấp và sự phối hợp giữa các ban, ngành có liên quan: ban tuyên giáo luôn chủ động tham mưu xây dựng chương trình, kế hoạch, tổ chức thực hiện công tác DLXH; là đầu mối giúp cấp ủy quản lý, hướng dẫn các hoạt động của đội ngũ cộng tác viên; đồng thời, nắm bắt, cung cấp thông tin giải đáp, định hướng DLXH; kịp thời báo cáo cấp ủy, chính quyền địa phương, đơn vị xử lý.

Ba là, tiếp tục đổi mới nội dung, phương thức nâng cao chất lượng, hiệu quả công tác DLXH: công tác DLXH phải bám sát thực tiễn của đời sống xã hội, hướng về cơ sở, hướng tới từng đối tượng cụ thể gắn với các sự kiện và nhiệm vụ chính trị của địa phương, đơn vị... Coi trọng công tác đối thoại trực tiếp và giải quyết những vấn đề bức xúc của nhân dân trên địa bàn. Ngoài ra, thông qua hội nghị báo cáo viên, họp báo, giao ban thường kỳ, đột xuất, giao ban an ninh tư tưởng cũng góp phần quan trọng trong việc nắm bắt thông tin và định hướng dư luận.

Bốn là, tăng cường hơn nữa việc nắm bắt và định hướng DLXH thông qua điều tra, khảo sát DLXH, nhất là những chủ trương, chính sách lớn của tỉnh; qua điều tra DLXH đưa ra các nhận định, đánh giá, dự báo tình hình và tham mưu giúp cấp ủy, chính quyền định hướng tư tưởng, DLXH; đồng thời có biện pháp kịp thời điều chỉnh các chủ trương, chính sách nhằm tăng cường công tác lãnh đạo, chỉ đạo của cấp ủy, chính quyền các cấp trong tỉnh, góp phần tổ chức thực hiện thắng lợi các mục tiêu, nhiệm vụ phát triển kinh tế - xã hội đã đề ra.

Năm là, tăng cường công tác bảo vệ chính trị nội bộ, quản lý cán bộ, đảng viên, nhất là kỷ luật phát ngôn, không để nảy sinh những quan điểm sai trái, nói không đi đôi với làm để các thế lực thù địch lợi dụng chống phá. Nêu cao vai trò gương mẫu của cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ lãnh đạo, người đứng đầu; xử lý nghiêm những sai phạm để làm trong sạch Đảng và hệ thống chính trị.

Với những nỗ lực trong công tác nắm bắt và định hướng DLXH, công tác tư tưởng của Đảng bộ tỉnh thời gian qua đã góp phần không nhỏ giữ vững sự ổn định chính trị - xã hội, củng cố niềm tin của cán bộ, đảng viên và nhân dân vào sự lãnh đạo của Đảng, quản lý của Nhà nước; tăng cường sự thống nhất tư tưởng trong Đảng, trong các tầng lớp nhân dân.

Sư thầy Thích Thiện Quang, trụ trì chùa Pháp Quang, thôn Thượng Điền, xã Tam Quang (Vũ Thư)

Vu Lan báo hiếu là một trong những ngày lễ thiêng liêng cao quý của Phật giáo. Đây là dịp để mọi người thể hiện lòng biết ơn đối với các đấng sinh thành, vì thế ngày này luôn nhận được sự quan tâm đông đảo của người dân. Hàng năm, chùa Pháp Quang đều tổ chức đại lễ Vu Lan báo hiếu để hướng các tín đồ Phật tử trở về với cội nguồn dân tộc, về với đạo lý “Uống nước nhớ nguồn”, về với tiên tổ, nhắc nhở mọi người nhớ về công ơn sinh thành, dưỡng dục của cha mẹ, từ đó sống hiếu thuận hơn, góp phần xây dựng mối quan hệ hài hòa, tốt đẹp trong xã hội.

Chị Nguyễn Thị Hồng My, phường Đề Thám, thành phố Thái Bình

Giây phút xúc động nhất trong buổi lễ Vu Lan báo hiếu là lúc những đóa hồng được cài lên ngực các tín đồ Phật tử và người dân đến tham dự buổi lễ. Việc nhớ về bậc sinh thành và cài lên ngực một bông hoa ngát hương thể hiện tâm hướng về cha mẹ, cầu mong cho cha mẹ những điều an lành, cũng như tỏ lòng biết ơn sâu sắc. Những ai còn cha, còn mẹ sẽ cài lên ngực áo một đóa hoa hồng đỏ thắm với niềm hạnh phúc vô biên vì còn cha, còn mẹ là còn tất cả. Còn đóa hồng màu trắng như một nỗi bất hạnh, sự thiếu vắng tình thương và niềm nhớ nhung da diết khi đã mất cả cha mẹ.

Em Hoàng Thị Lê, học sinh lớp 12, Trường THPT Hùng Vương

Lần đầu đi cùng đoàn thanh thiếu niên Phật tử đến tham dự lễ Vu Lan báo hiếu, em rất xúc động. Qua buổi lễ, em được tu tập, hiểu nhiều hơn về lễ Vu Lan và biết rằng mình cần phải sống có trách nhiệm và biết yêu thương, chăm sóc, phụng dưỡng cha mẹ mình ngay từ bây giờ để sau này không phải hối hận điều gì. Không có gì hạnh phúc bằng khi vẫn còn cha mẹ luôn song hành bên cuộc đời.

đình nên thời gian ở bên cạnh phụng dưỡng, chăm sóc cha mẹ không nhiều, song từ tận đáy lòng, tôi luôn cầu mong cha mẹ được sống vui vẻ, khỏe mạnh, hưởng phúc dài lâu bên con cháu.

Không phải ai cũng có được may mắn như chị Nụ, được cài lên ngực mình bông hoa hồng đỏ thắm, tượng trưng cho niềm hạnh phúc khi còn cha, còn mẹ. Màu đỏ của sự thương yêu, như màu máu trong tim mà mẹ cha đã vất vả tạo nên một đời hy sinh cho ta tất cả. Màu ấy như một điều nhắc nhở, rằng ta phải nhớ về nguồn về cội, về những thâm ân to lớn của mẹ cha mà ta phải phụng dưỡng, đáp đền. Màu đỏ nhỏ, màu đỏ thương, màu đỏ đã gói trọn vấn vương bởi những lo lắng, tảo tần suốt một đời cho ta, vì ta tất cả. Bên cạnh niềm hạnh phúc của những người còn cha, còn mẹ, là nỗi buồn, lặng lẽ cô đơn của những người không may mất đi cha mẹ của mình. Mỗi mùa Vu Lan về họ lại lặng lẽ cài lên ngực áo của mình đóa hoa buồn trinh trắng, để tưởng nhớ, để thành tâm hướng nguyện cầu cho cha mẹ ở thế giới khác được thác hóa siêu thăng. Đó là đức hiếu hạnh mà đạo Phật luôn luôn đề cao và muốn truyền hóa đến tất cả mọi người: “Trong muôn hạnh thì hạnh hiếu đi đầu. Trong muôn tội, bất hiếu là tội nặng nhất”. Vì đạo hiếu đã bao gồm cả sự từ bi trí tuệ, vô ngã vị tha, bởi thế truyền thống đạo hiếu luôn được nhân loại hướng về, tôn trọng và thực hiện.

Tuy nhiên, đôi lúc trong cuộc sống, mải lo về chuyện cơm áo gạo tiền, lợi danh sự nghiệp, đôi khi mỗi người chúng ta lơ quên đi trách nhiệm và lo lắng trong việc phụng dưỡng, báo hiếu, để cho cha mẹ phải cô đơn, ốm đau bệnh tật, buồn tủi muộn phiền, không ai chăm sóc, lo toan. Vì thế, mùa Vu Lan hàng năm chính là dịp để nhắc nhở mọi người chúng ta phải luôn nghĩ và nhớ đến công dưỡng dục và thâm ân nghĩa sinh thành cao cả, từ đó biết trân trọng những ngày tháng được sống bên cha mẹ, sống hiếu thuận hơn với cha mẹ. Thật khó để có quý thời gian bên cạnh cha mẹ mà không phải cuốn vào vòng xoay cơm áo gạo tiền, cũng thật khó để giữ cha mẹ mãi bên đời khi họ có thể lìa xa chúng ta bất cứ lúc nào. Và vì thế, trân quý những phút giây khi còn có thể là điều duy nhất ta có thể làm. Đối với những người kém may mắn, cha mẹ đã qua đời, mùa Vu Lan báo hiếu là dịp có ý nghĩa để những người con làm lễ cầu siêu, làm phúc, hồi hướng công đức cho người quá cố. Kinh Địa tạng của Phật giáo có dạy: “Đừng nên giới hạn ngày hiếu thảo vào rằm tháng bảy, mùa hiếu thảo và mùa Vu Lan. Tất cả những người con hiếu thảo phải thể hiện lời nói hiếu, hành động hiếu, ứng xử hiếu mọi lúc, mọi nơi, làm được thế thì hạnh phúc trong cuộc đời sẽ dài lâu”.

Vu Lan về hoa đạo nở hương thơm

■ ĐÀO QUYÊN

Từ đầu tháng bảy, nhiều cơ sở tự viện trên địa bàn tỉnh đã tổ chức lễ Vu Lan sớm để mọi người có cơ hội cùng thành tâm hướng nguyện, nhớ tới công ơn sinh thành dưỡng dục của cha mẹ, cầu cho cha mẹ hiện tiền được tăng phúc tăng thọ, cha mẹ quá vãng được thác hóa siêu thăng.

Đã thành thông lệ, cứ mỗi mùa Vu Lan về, bà Trần Thị Bé, ở phố Bến, xã Mỹ Tân, huyện Mỹ Lộc, tỉnh Nam Định là tín đồ Phật tử chùa Pháp Quang, thôn Thượng Điền, xã Tam Quang (Vũ Thư) lại trở về chùa để dự đại lễ Vu Lan báo hiếu. Với bà Bé, đây là dịp để bà tụng kinh, cầu siêu tế độ, nguyện cho cha mẹ quá vãng được thác hóa siêu thăng. Mùa Vu Lan nào bà cũng lặng lẽ cài lên ngực mình một bông hồng màu trắng như một sự nhắc nhở không bao giờ quên công ơn cha mẹ. Cũng giống như bà Bé, vào ngày nhà chùa tổ chức đại lễ Vu Lan báo hiếu, chị Phạm Thị Nụ, thôn Tăng Bổng, xã Tân Lập (Vũ Thư) lại gác lại công việc bộn bề hàng ngày để đến tham gia cầu siêu tế độ cho cha mẹ được tăng phúc tăng thọ, bày tỏ lòng thành kính, hiếu thuận với ông bà, tổ tiên. Chị chia sẻ: Qua mỗi lời thuyết giảng của thầy chùa, tôi lại càng thấm thía công ơn của cha mẹ. Vì đã lập gia

Hoa hồng trắng cài lên ngực những người không còn cha, còn mẹ.

AN BÌNH Làm chơi - ăn thật

■ MẠNH CƯỜNG

Với lợi thế không tốn diện tích nuôi, ít công chăm sóc, những năm qua, nông dân xã An Bình (Kiến Xương) đã đầu tư nuôi ba ba cho hiệu quả kinh tế cao. Nhiều gia đình có thu nhập hàng trăm triệu đồng, qua đó thoát nghèo, vươn lên làm giàu.

Ông Đỗ Xuân Hương, thôn Bằng Trạch, xã An Bình có thể xem là người tiên phong đưa ba ba về nuôi ở vùng đất thuần nông này. Ông Hương cho biết: Năm 2002, tôi được người nhà ở Yên Bái giới thiệu mô hình nuôi ba ba cho hiệu quả kinh tế cao nên về xây bể trước cửa nhà để nuôi. Muốn nuôi ba ba thành công trước hết phải chọn con giống tốt. Con giống tôi lấy từ Yên Bái về nuôi trên chậu từ 20 - 30 ngày, sau đó thả xuống bể nuôi. Lúc nhỏ, cho ba ba ăn giun đất băm nhỏ, lớn hơn thì cho ăn gan lợn, lòng lợn nhưng phải tươi sống, lượng thức ăn căn cứ vào trọng lượng của ba ba. Loài này ít bị bệnh, chủ yếu bị bệnh nấm và ghẻ nên thường xuyên dùng thuốc, thảo dược để ngừa bệnh, cho ăn đều đặn để ba ba sinh trưởng và phát triển tốt. Tôi đã nuôi nhiều giống như ba ba Thái Lan, ba ba sông Hồng, hiện tại đang nuôi ba ba gai. Từ 23 con ban đầu, đến nay trong bể của gia đình duy trì nuôi thường xuyên từ 400 - 500 con. Sau thời gian nuôi từ 24 - 30 tháng, ba ba được xuất bán trọng lượng bình quân đạt 2,8 - 4kg/con, có con đạt 6kg. Chỉ với 200m² bể nuôi, năm nào gia đình tôi cũng xuất bán từ 100 - 150 con ba ba, thu lãi từ 80 - 100 triệu đồng.

Giống như ông Hương, năm 2005 ông Đỗ Xuân Quý, ở thôn Bằng Trạch cũng chuyển toàn bộ diện tích 600m² ao nuôi cá sang xây bể nuôi ba ba. Khu ao nuôi ba ba của ông được chia thành nhiều bể nhỏ để thuận tiện trong việc phân loại ba ba theo độ tuổi. Xung quanh ao, ông xây tường bao để ba ba không bò ra ngoài, trên mặt ao thả bèo tây làm mát

Ông Hương chuẩn bị con giống nuôi lứa ba ba mới.

về mùa hè và giữ ấm về mùa đông. Ao nuôi của gia đình có hệ thống dẫn và thoát nước nhằm lưu thông và thường xuyên được thay nước, định kỳ nạo vét bùn đáy. Với 10 bể to, 3 bể nhỏ, ông Quý thả 1.000 con ba ba gai. Ông chia sẻ: Nuôi ba ba vừa nhàn hạ mà cho hiệu quả kinh tế cao, sức tiêu thụ thị trường rất lớn, cung không đủ cầu, không bao giờ lo ế hàng, nhưng quan trọng là mình phải cần cù, chịu khó, học hỏi kinh nghiệm của những người đi trước, cho ăn đúng, đủ chất và giữ môi trường nước sạch, tránh gây ô nhiễm, không để lây bệnh cho ba ba như vậy sẽ đạt kết quả cao trong chăn nuôi... Trung bình mỗi năm, gia đình tôi xuất bán 200 con ba ba, thu lãi trên 100 triệu đồng. Cùng quan điểm với ông Quý, ông Trương Thanh Hải, thôn Bằng Trạch chia sẻ: Nuôi ba ba “sướng” hơn nhiều so với nuôi lợn, gà, vịt. Thịt ba ba

Nuôi ba ba ở An Bình cho hiệu quả kinh tế cao.

được rất nhiều người ưa chuộng nên đầu ra luôn ổn định, có thời điểm giá bán ba ba thương phẩm lên tới 500.000 - 700.000 đồng/kg, hiện tại giá bán 300.000 - 400.000 đồng/kg. Với giá bán như hiện nay, một ngày người nuôi lãi 1.000 đồng/con, nên càng nuôi nhiều càng lãi lớn. Gia đình tôi nuôi 500 con ba ba gai, mỗi năm xuất bán 100 - 120 con, lãi từ 90 - 100 triệu đồng.

Ông Nguyễn Công Uân, Chủ tịch Hội Nông dân xã An Bình cho biết: Với lợi thế dễ nuôi, ít công chăm sóc nhưng mang lại hiệu quả kinh tế khá cao nên mô hình nuôi ba ba ngày càng phát triển ở địa phương. Toàn xã hiện có khoảng 80 hộ nuôi ba ba, riêng thôn Bằng Trạch có 65 hộ nuôi. Hộ nuôi ít khoảng 200 con, nuôi nhiều khoảng 1.800 con. Khi nuôi ba ba, các gia đình thường nuôi gỏi vụn, khoảng 3 - 4 đợt/năm để dễ chăm sóc và thường xuyên có ba ba xuất bán. Bình quân mỗi năm, giá trị từ con ba ba mang lại nguồn thu nhập cho người dân xã An Bình khoảng 3 tỷ đồng, cao hơn rất nhiều so với nuôi trồng các loại cây con khác mà không tốn diện tích nuôi, chỉ cần có bể hoặc ao diện tích vài chục mét vuông đã có thể nuôi ba ba. Nhiều hộ dân nhờ nuôi ba ba mà có cuộc sống sung túc hơn.

Cũng theo ông Uân, thời gian tới, địa phương tiếp tục nhân rộng mô hình nuôi ba ba. Tuy nhiên, hiện nay bà con gặp khó khăn về vốn đầu tư cho sản xuất bởi con giống ba ba đắt mà thời gian nuôi dài nên không phải ai cũng có điều kiện để nuôi ba ba. Hội Nông dân xã sẽ phối hợp các ngành chức năng thường xuyên tổ chức dạy nghề, tập huấn hướng dẫn kỹ thuật nuôi, đứng ra tín chấp giúp bà con vay vốn đầu tư cho sản xuất, nâng cao thu nhập.

BẢO HƯNG

Vươn xa nhờ thương hiệu

■ THU THỦY

Lấy chữ tín làm đầu, lấy chất lượng là phương châm hành động. Hơn 20 năm hình thành và phát triển, Công ty Bánh kẹo Bảo Hưng đã có những bước phát triển vượt bậc, khẳng định uy tín, thương hiệu trên thị trường trong và ngoài nước.

Là doanh nghiệp sản xuất bánh kẹo lớn, hàng chục năm qua, bánh kẹo Bảo Hưng đã trở nên quen thuộc với người tiêu dùng. Đứng trước sự cạnh tranh gay gắt của các sản phẩm bánh kẹo trên thị trường, Bảo Hưng đã không ngừng đầu tư máy móc thiết bị hiện đại, nâng cao công suất, chất lượng sản phẩm, đưa ra thị trường những sản phẩm tốt nhất. Ông Nguyễn Ngọc Bá, Phó Tổng giám đốc Công ty Bánh kẹo Bảo Hưng cho biết: Phương châm của Bảo Hưng là sản xuất các dòng sản phẩm bánh kẹo an toàn vệ sinh thực phẩm, không dùng chất bảo quản nhưng bảo đảm dinh dưỡng, sức khỏe cho người sử dụng. Do đó, Bảo Hưng đã không ngừng nghiên cứu các nguyên liệu trong nước để sản xuất ra các sản phẩm tốt nhất. Đó là yếu tố cốt lõi mà Bảo Hưng mong muốn mang đến cho người tiêu dùng. Để khẳng định sự lớn mạnh của mình, năm 2017 Bảo Hưng đã xây dựng nhà máy hiện đại theo tiêu chuẩn châu Âu trên quy mô 10ha với tổng số vốn đầu tư gần 400 tỷ đồng. Hiện nay, nhà máy đã đi vào hoạt động cho ra nhiều sản phẩm chất lượng bày bán ở thị trường trong nước và xuất khẩu sang thị trường châu Âu, châu Mỹ, Trung Quốc. Năm 2018 là năm đầu tiên Bảo Hưng đưa nhà máy mới đi vào vận hành sản xuất quy mô lớn với mục tiêu đạt doanh thu 400 tỷ đồng. Chỉ ngay trong giai đoạn đầu khởi động, nhà máy đã cho ra trên 500 tấn sản phẩm bánh kẹo đáp ứng nhu cầu cho các đơn hàng trong và ngoài nước, tăng 100% so với trước đây.

Theo ông Bá, yếu tố cốt lõi thành công của Bảo Hưng chính là bí quyết và công nghệ. Bảo Hưng luôn xác định chất lượng sản phẩm và an toàn vệ sinh thực phẩm là

Khu vực đóng gói sản phẩm.

vấn đề sống còn của doanh nghiệp. Chính vì thế toàn bộ quá trình sản xuất của Công ty được kiểm soát nghiêm ngặt ngay từ nguyên liệu đầu vào tới toàn bộ quá trình chế biến đến khi ra sản phẩm, nhập kho giao cho khách hàng. Để có những hương vị đặc trưng riêng của mình, Bảo Hưng

đã kế thừa và phát huy kinh nghiệm quý báu của cha ông để lại. Điển hình như từ khi còn là cơ sở sản xuất, Bảo Hưng đã tạo cho mình một thương hiệu nổi tiếng về các sản phẩm truyền thống như bánh nướng, kẹo vùng. Từ chỗ chỉ sản xuất, tiêu thụ ở trong tỉnh với các mặt hàng truyền

thống, Bảo Hưng đã phát triển sản xuất ra hàng trăm sản phẩm vươn ra thị trường nước ngoài với nhiều chủng loại khác nhau như bánh trứng, bánh kem xốp, bánh quy, kẹo cứng, kẹo mềm, kẹo dẻo, thạch rau câu các loại... Đặc biệt, trong những năm gần đây, mặc dù gặp nhiều khó khăn do sự cạnh tranh trên thị trường nhưng Bảo Hưng vẫn đứng vững và phát triển. Hiện nay, Công ty đã cung ứng sản phẩm ra tất cả các tỉnh, thành phố với sản lượng mỗi năm hàng nghìn tấn bánh kẹo.

Chị Nguyễn Thị Huy, chủ đại lý kinh doanh bánh kẹo ở xã Phúc Khánh (Hưng Hà) cho biết: Bánh kẹo Bảo Hưng rất đa dạng và phong phú, giá cả cạnh tranh, chất lượng bảo đảm phù hợp với nhiều phân khúc khách hàng. Chính vì thế trong rất nhiều loại sản phẩm bánh kẹo cửa hàng nhập về, thương hiệu Bảo Hưng luôn được nhiều cửa hàng bán lẻ trên địa bàn lựa chọn lấy với số lượng lớn. Theo đánh giá của các chủ cửa hàng bán lẻ, người tiêu dùng ngày càng hướng tới những sản phẩm có nguồn gốc xuất xứ rõ ràng, hàng Việt Nam chất lượng cao với giá thành hợp lý. Họ đều đánh giá cao bánh kẹo Bảo Hưng đã không ngừng đổi mới về hình thức, mẫu mã sản phẩm, đặc biệt các sản phẩm đều có hương vị đặc trưng riêng, thơm, ngon cuốn hút người tiêu dùng. Chị Khổng Thu Trâm vừa tìm mua bánh kẹo của Bảo Hưng vừa cho chúng tôi biết: Mặc dù gia đình sống ở Hà Nội song bánh kẹo Bảo Hưng đã ăn sâu vào tiềm thức của tôi từ ngày bé nên mỗi lần về quê tôi đều tìm mua bánh kẹo của Bảo Hưng vừa để ăn vừa để làm quà. Đây là doanh nghiệp sản xuất bánh kẹo có uy tín, có nhà máy hiện đại, bảo đảm vệ sinh an toàn thực phẩm khiến tôi rất an tâm khi sử dụng.

Ông Nguyễn Ngọc Bá khẳng định: Với mục tiêu gia nhập top 10 của ngành bánh kẹo Việt Nam, thời gian tới Bảo Hưng sẽ tiếp tục tìm kiếm đối tác, nâng công suất nhà máy. Cùng với đó nắm bắt xu hướng của người tiêu dùng, tập trung sản xuất các loại bánh chuyên phủ socola, những dòng bánh cao cấp để mang tới những hương vị đặc trưng riêng của Bảo Hưng. Đó chỉ là một trong những sản phẩm mà Bảo Hưng đang tiếp tục nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu cho những thị trường khó tính trên thế giới.

BÁC TRẠCH QUẬN CÔNG

■ QUANG VIỆN

Tương truyền, lúc bình sinh, Phạm Đình Sỹ, quê xã Bác Trạch, tổng Cao Mại, huyện Chân Định, phủ Kiến Xương (nay là thôn Bác Trạch II, xã Văn Trường, huyện Tiền Hải) vốn tính nóng nảy cương thường nên một số kẻ hiểm khích dọa sẽ đào mộ thân phụ ông đổ xuống sông. Lo sự việc xảy ra, ông tìm đến Tổng Cửu (Trần Huệ Dịch) dòng tộc Trần Đại Tôn làng Trình Phố là người hiểu biết địa lý phong thủy cầu mong sự viện giúp, nửa đường đi hải cốt thân phụ trong đêm tối giông gió bão bùng ông đành giấu đi cốt thân phụ vào bụi dứa. Sáng sớm ra tìm thì thấy mối đùn thành mộ. Tổng Cửu bảo “thế là điểm lành”...

Từ đường họ Phạm ở thôn Bác Trạch II, xã Văn Trường, huyện Tiền Hải - di tích lịch sử quốc gia, vốn là nhà ở của Quận công Phạm Đình Sỹ.

Từ đường Quận công Phạm Đình Sỹ, thôn Bác Trạch II, xã Văn Trường, huyện Tiền Hải còn lưu giữ được 4 tấm bia đá khắc chữ Hán Nôm còn khá nguyên vẹn. Trong đó văn bia Quận công người họ Phạm, xã Bác Trạch, tổng Cao Mại, huyện Chân Định do Tiến sĩ Doãn Khuê biên soạn có chép rằng: “Bậc đại trượng phu (ý chỉ Phạm Đình Sỹ) ở đời lập công to dựng nghiệp lớn mà giữ trọn vẹn được trước sau, làm rạng rỡ đời trước để đức cho đời sau thì có ít. Thời vua Lê Cảnh Hưng, thượng tướng là cụ Quận công họ Phạm dấy lên trong lúc phong trần, lại làm nên cái mà người khác khó làm được. Vậy thì sự rèn luyện và chứa góp hẳn có từ gốc vậy... Cụ sinh năm Tân Tỵ (1701), thăng tước Quận công năm Cảnh Hưng 13 (Nhâm Thân 1752). Cụ mất năm Cảnh Hưng 25 thọ 64 tuổi. Thân phụ của cụ được phong là Đô chỉ huy sứ. Thân mẫu của cụ được phong là Tự phu nhân”.

Dân gian xã Bác Trạch thời ấy cho rằng di cốt thân phụ của Phạm Đình Sỹ do mối đùn thành mộ như việc trời định sẵn nên ông phát quan. Cho dù có lời đồn đoán nhưng Phạm Đình Sỹ vốn được sinh ra trong dòng tộc họ Phạm có truyền thống hiếu học ở tổng Cao Mại. Ngọc phả tộc họ còn ghi: “Tổ tông ta từng kế tiếp nhau nhậm chức Hiệu sinh, Giám sinh, dạy toán cử chương,

giữ gìn kỷ cương mực thước, làm Nông trưởng, Chánh thứ bạ hàng tổng, Thủ ngũ, Thủ khoán, Thủ lệ đời đời giáng dụ cố giữ cho dân an cư lạc nghiệp...”. Cơ hội để Phạm Đình Sỹ đầu quân giúp Thượng thư bộ binh Phạm Đình Trọng dẹp yên cuộc khởi nghĩa Nguyễn Hữu Cầu được triều đình hậu Lê trọng thưởng, trọng dụng bổ làm quan đến chức Đặc tiến Phụ quốc Thượng tướng quân, Hữu đô đốc phủ Đô đốc, phụ trách việc quân sự vệ Tứ Thần Vũ cũng là một may mắn có sắp đặt. Bối cảnh lịch sử thế kỷ XVII khi vua Lê chỉ còn là cái bóng ma nhạt nhòa trong triều, chúa Trịnh nổi lên tiếm quyền, khắp nơi kiêu binh của chúa Trịnh làm nhiều việc can rở gây bức xúc trong dân tình. Ngọc phả tộc họ Trần Đại Tôn làng Trình Phố chép rằng: Năm ấy, nhằm dịp đầu xuân, làng Trình Phố có lệ thi chọi gà chợ huyện. Vốn là chỗ quen biết thân tình, Phạm Đình Sỹ đến nhà Tổng Cửu chơi, hai ông rủ nhau đi chợ xem chọi gà. Chợ đang đông vui thì một tên kiêu binh của chúa Trịnh va chạm với Tổng Cửu, tên này bắt nhả không xin lỗi mà còn văng ra những lời tục tĩu cùng điệu cười khả ố. Vốn tính nóng nảy, Phạm Đình Sỹ lấy ghế hàng nước đánh trọng thương đội kiêu. Thấy cơ sự có thể nguy hiểm đến tính mạng của Phạm Đình Sỹ, Tổng

Cửu nói với Phạm Đình Sỹ “Ta xem tướng bác sau này có thể làm nên sự nghiệp hiển hách, nếu bác bị nhà Chúa bắt giam, chịu hình phạt thì uống phi một đời. Nhà tôi sẵn có tiền của, nếu đem tiền của chạy tội cho bác, có thể gỡ được tội. Nếu mất nhiều tiền vợ con tôi cũng không ăn hận gì. Vậy tôi nhận tội thay bác để bác thoát thân mà lập công danh”. Tổng Cửu đóng tiền vào bao tải mang sang Nam Định để chạy tội cho Phạm Đình Sỹ đến ba lần thì cả ba lần đều bị người nhà họ Đỗ bên ngoại cướp mất ở bến đò Mồm Rô. Cuối cùng, Tổng Cửu phải chịu hình phạt của nhà Chúa bên Nam Định. Biết chuyện Tổng Cửu chịu tội thay mình, Phạm Đình Sỹ quyết ra đi rửa hận, ông tìm đến đầu quân cho quan Thượng thư bộ binh Phạm Đình Trọng với mong muốn hiến dâng thân mình dẹp tan cuộc khởi nghĩa của Nguyễn Hữu Cầu và Nguyễn Danh Phương đang gây chấn động triều đình Lê - Trịnh. Sử cũ chép Nguyễn Hữu Cầu người làng Lôi Động, huyện Thanh Hà, tỉnh Hải Dương, tục gọi là Quận He. Ông vốn con nhà nghèo học giỏi, tính hay ngạo nghịch tự phụ tài năng của mình xem thường những người đồng lứa gặp lúc chúa Trịnh cần rõ dân chúng nên nổi loạn. Là kẻ Nho học dưng mãnh hơn người lại táo bạo quyết liệt nên Nguyễn

Nhà nghiên cứu văn hóa dân gian Phạm Minh Đức, nguyên Phó Giám đốc Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch

Thật hiếm có gia đình thời bấy giờ ba cha con đều là trọng quan của triều đình. Viêm quận công Phạm Đình Sỹ có ba người con trai, con trưởng là Phạm Đình Y được phong là Anh liệt tướng quân, Đô chỉ huy sứ Y thọ hầu, giữ chức Hiệp trấn Tuyên Quang. Khi mất được phong Đặc tiến phụ quốc Thượng tướng quân Tham đốc. Con trai thứ hai là Phạm Trần Thiện năm đầu Chiêu Thống làm Binh bộ Hiệu lý, Đề đốc Tứ vệ Ngự doanh Lân Dương hầu, vì có công phò tá Lê Chiêu Thống được liệt vào hàng bề tôi tiết nghĩa của nhà Lê. Con trai thứ ba được phong làm Hoàng tín đại phu.

Bà Nguyễn Thị Hiền, 82 tuổi, cháu dâu Viêm Quận công Phạm Đình Sỹ, trông coi từ đường, thôn Bác Trạch II, xã Văn Trường, huyện Tiền Hải

Ngôi từ đường Viêm Quận công hiện nay cũng là nhà ở của cụ Phạm Đình Sỹ. Gọi là nhà thờ họ nhưng dòng họ Phạm ở Bác Trạch vốn là kiệt liệt nên thuở khởi thờ vinh công khởi nghiệp từ đường to hơn đình làng các xã bậc trung trong huyện. Đây từng là nơi ở của Phạm Quận công, Ý Thọ hầu, Lân Dương hầu; Đề đốc tứ vệ Thần Vũ, Phụ quốc Thượng tướng quân, Tuyên lục công thần, Viêm Quận công đến các công tử thành danh như: Anh liệt tướng quân, Đô chỉ huy sứ, Hiệp trấn Ý Thọ hầu Phạm Đình Y; Lê triều tiết nghĩa công thần Lân Dương hầu Phạm Trần Thiện và các thế hệ cao tổ, tằng tổ trong họ...

Cựu chiến binh Phạm Xuân Đài, 72 tuổi, hậu duệ đời thứ 11 Viêm Quận công Phạm Đình Sỹ, thôn Bác Trạch II, xã Văn Trường, huyện Tiền Hải

Con cháu Viêm Quận công Phạm Đình Sỹ đến đời tôi là thứ 11, gia phả của dòng họ Phạm làng Bác Trạch không ghi rõ nguồn cội nhưng các cụ truyền lại từ thời nhà Hồ (thế kỷ XV) dòng họ chúng tôi đến Bác Trạch khai hoang, mở đất. Đời vua Lê Thánh Tông khi lập khoán ước giữa ba làng Bác Trạch, Phương Trạch và Quân Bác đã xác định họ Phạm, họ Nguyễn, họ Lương là những tiên công mở đất ở vùng Tiên Châu này. Riêng họ Phạm chúng tôi ba đời cần mẫn làm việc nhà, mỗi khi cửa bể, bến sông nào của dân bị ngập lụt đều có biểu tấu trần tình lên vua ngự lâm. Vua đều có sắc chỉ sai quan Cai áp về đốc xuất coi đê đắp đường...

Hữu Cầu khiến quan quân triều đình nhà Lê - Trịnh sợ khiếp vía, kinh hồn. Chính sử còn ghi: “Chỉ một mình Phạm Đình Trọng thể quyết chí giết cho bằng được nên triều đình vững lòng dựa vào Phạm Đình Trọng. Phạm Đình Trọng cầm quân có kỷ luật, hễ trận nào Nguyễn Hữu Cầu gặp Phạm Đình Trọng liền bị thua. Các tướng lúc bấy giờ, Nguyễn Hữu Cầu chỉ sợ có Phạm Đình Trọng mà thôi”. Thần thiêng tại bộ hạ, Phạm Đình Trọng là tướng tài triều đình nhưng có trong tay thuộc hạ trung tín, tỳ tướng của ông là Phạm Đình Sỹ dưng mãnh hơn người, giao chiến trăm trận trăm thắng. Năm 1751, nhờ phù ủng của Phạm Đình Sỹ tả xung hữu đột, Phạm Đình Trọng bắt sống được Nguyễn Hữu Cầu ở Hoàng Mai (Thanh Hóa) đóng cũi đem về kinh thành Huế báo công với Trịnh Doanh.

Phạm Đình Sỹ được triều đình hậu Lê trọng dụng, nhờ lại thuở hàn vi được Tổng Cửu

nhận tội thay mình nên đã tâu với triều đình nhà Lê minh oan cho Tổng Cửu (tức Trần Huệ Dịch). Triều đình nhà Lê truy tặng Tổng Cửu danh hiệu Thái Tạng Tổng Cửu danh hiệu Thái Tạng Sĩ. Trong bài minh bia ký do Tiến sĩ Doãn Khuê biên soạn có đoạn: “Ôi! Nguyễn Hữu Cầu là một giặc rất mạnh ở triều Lê, chiếm giữ vùng Đông Bắc chống với quan quân triều đình. Thế giặc lan tràn cả đến vùng Châu Hoan, Châu Ái, lúc ẩn, lúc hiện khoảng 10 năm. Khi thế giặc đương thịnh ở vùng Châu Hoan, Châu Ái, cụ (Phạm Đình Sỹ) lại vâng mệnh vua làm An đốc trấn, đánh giặc ở Phạm Giang rồi tiến tới Mê Sơn, đuổi giặc thẳng tới cửa bể Tiên Lý, lại đuổi giặc ở núi Trùng Diệp, ở Quỳ Lăng, ở Hoàng Mai, Bến Bần, rồi bắt sống được giặc Cầu, thực là oanh liệt. Do đó, cụ được xếp bậc công thần, được phong chức tước, được ban ruộng thế nghiệp ở 30 xã với tổng số ruộng 650 mẫu. Cụ là tướng lĩnh đứng đầu thời bấy giờ”.

CẦU BO QUA PHỐ

■ Ký của nhà văn VÕ BÁ CƯỜNG

Kỳ 14: Vườn hoa chéo

C chuyện đã qua đi. Thời gian như nước chảy. Rồi hòa bình. Bao nhiêu kỷ ức chân cầu dần được quên lãng. Người ta sống trong tâm thế của người chiến thắng. Nhưng gian lậu Vị ở lại là nơi sống động, nhiều chuyện ở chiến trường... Hầu như ai về phép cũng ghé qua chỗ Vị để tri ân chuyện cũ. Cho quả Vị, thường là người không quen. Bởi những đêm qua vườn hoa cơ sở, được Vị giúp, sao Vị nhớ hết? Họ đâu là khách giang hồ, biển dâu qua chơi phút chốc. Họ đều có kỷ niệm riêng với Vị. Những lúc khó khăn, dù chỉ là miếng cơm nguội, bát nước với, giấc ngủ đêm Vị dành cho.

Mùa xuân 1977, vợ chồng sinh viên tặng sách nhau năm trước dặt con vào thăm anh. Thành bé có tên là Gội. Cái tên nghe quen quá. Trùng với tên cây đứng hiên ngang giữa vườn hoa. Người chồng lên tiếng trước:

- Đây là vợ tôi. Cô đã tốt nghiệp Đại học Nông nghiệp, giờ là Đội trưởng Đội trồng trọt hợp tác xã. Còn đây là con trai chúng tôi. Nếu hôm đó, không bị đội tuần đường bắt dưới gốc cây gội, rồi được anh ra tay làm phúc. Sao có thành bé này? Sau anh giục: "Con ra chào bố Vị đi!". Cô gái cúi đầu bên lên, mỉm cười. Cô khẽ nói với Vị khi hai tay ôm chặt lấy con:

- Sau ngày ấy, em sống với biết bao cơ cực, một xã hội đầy hiểm tị ghét bỏ. Em vẫn ôm đứa con ngoài giá thú ngồi học chờ chồng về. May sao anh ấy còn sống trở về nhận mẹ con em. Chúng em đã tổ chức ra mắt hai họ và đưa cháu đi làm khai sinh hôm qua. Hôm nay lên thăm anh. Chồng cô đỡ lời: "Cô ấy là người tiết hạnh, tử tế". Cô gái nguyền dài đọc: "Trăm hoa đua nở tháng giêng/Mà em hoa cái nở riêng tháng mười". Hoa nhà em nở, dù muộn nhưng vẫn là bông hoa đẹp. Anh ấy không để em như cây rau răm bỏ quanh chân vại nước, để rồi quanh năm "ở lại chịu đời đắng cay...".

Đến bây giờ Vị mới biết đôi vợ chồng trẻ quê mãi từ làng Gạo (Quỳnh Phụ). Vị dạt dào niềm vui. Chiếc áo màu xanh thiên lý của cô và màu đỏ áo thành bé làm phòng Vị bừng sáng, vốn nó là căn phòng chật

và tối. Vị bảo: "Cuộc đời vui quá không buồn được".

Bỗng trận mưa đổ xuống. Những đứa trẻ tụ bọ trong bụi cây, ào ra tắm mưa, hò hét cho thỏa ước ao sức trẻ. Sau, từng đứa, từng đứa lần vào nhà thờ Tin Lành, nằm sát gốc mấy cây gội. Nhà rộng chừng 30m² ngôi lợp theo hình vảy cá, màu xám gợi cảnh cô liêu u tịch. Lòng nhà hẹp, dài như chiếc hộp hình chữ nhật. Một ô gạch xây vuông tựa cái cũi, trên đó đặt tượng Chúa. Màu tường mốc, cũ kỹ, sàn ván gỗ long lên, chỉ cần khẽ đặt chân là nghe thấy tiếng ồm ộp, cọt két. Tất cả báo hiệu sự tàn tạ đổ nát theo thời gian trước Chúa. Những tiếng chim ri, tiếng thạch sùng rít lười, tiếng thần lằn tấp môi. Tất cả âm thanh được lắng lại trong mưa bụi.

Một thoáng đồng bằng bơi trong phố xá, bởi quanh nhà thờ là rom rạ phủ kín giậu dưới các cụ mới trồng, ôm sát lấy chân tường. Giậu dưới cảnh lá được cài đặt theo bàn tay nghệ nhân, nó được tạo thành những con rồng, con phượng thật kỳ lạ. Về cổ kính, nguyên sơ của dây hoa râm bụt và khóm tre đằng ngà, tạo cho nhà thờ thêm vẻ linh thiêng kỳ bí.

Bà Phượng được ông mục sư mời từ đâu về. Có bà, khu nhà thờ thêm tiếng lạt sạt chói

ré quét lá cây. Hàng ngày tiếng rế quét trên con đường đất nhỏ bước vào nhà Thánh khiến người ta nhớ người ta mong...

Gần đây là một hồ nước sâu hình bán nguyệt. Hồ vĩa đá, nước trong, mặt trời xanh hàng ngày soi xuống, mặt trăng thu vào khoảng nửa đêm thường rọi đúng lòng hồ.

Tiếng gâu mức nước vập vào thành đá gọi lên âm thanh gần gũi. Tiếng cô gái hát giữa mưa thu: "Anh về đừng đợi dưới hiên/Gió lên thương hạt mưa nghiêng đầu cành/Tay ai kéo nước giếng lành/Miệng gâu khéo vục bởi thành giếng sâu".

Từ hồ bán nguyệt, chỗ vào Đền thờ Liệt sĩ tỉnh bây giờ những người thợ tài hoa thị xã đã làm một cây cầu bằng gỗ, mô phỏng theo dáng đắp cầu Thê Húc (Hà Nội). Người qua đây cảm nhận được nhất đực, đường bèo, đường xoi, nét chạm một cách tinh tế của dân Thái Bình. Chiếc cầu nhỏ nhắn, xinh xinh đỡ những tà áo trắng dài tha thiết của các cô nương thôn thom cốm giã... vào những ngày lễ, ngày nghỉ. Các cô thả hồn vào nước trong hồ bán nguyệt như thả hồn vào giấc mơ trong đêm mưa đầu hạ. Có hôm các cô đón gió heo may vào phố thoảng thấy mình trong bóng nước Hồ Gươm.

Ừ ra thế! Trưa nào cũng vậy,

trẻ con thường đi "bát phố" hoặc nhóm bạn đi ăn sương về, rủ nhau tụ bọ nằm ngủ dưới gốc cây găng quả vàng mơ, rồi chia băng, sê nhóm, đánh bi đánh đáo, đánh trận giả. Có lúc kéo co hay trèo lên ngọn cây thông cao tít mít bắt con cánh cam, con bọ đa (giống con bọ hung), có đứa rủ nhau mức nước đổ lỗ bắt dế.

Sau nhà thờ là chiếc am của bà Chung. Trong cái am vắng lạnh và ẩm ướt có tiếng khóc ngằn ngặt của đứa trẻ. Đứa trẻ chưa đầy tay, mẹ nó đã lên để vào góc nhà thờ cho bà Phượng. Nó tìm cách đưa con mình vào đó, mong được Chúa cứu vớt. Bà Phượng bế đứa bé ra am nhà bà Chung gửi. Hai bà lấy cái tình bà mẹ đối với sinh linh bé nhỏ.

Bà Chung bảo:
- Thôi bà đừng nói gì nữa. Chả nhẽ hai người mình lại không nuôi được con bé hay sao?

Bà Phượng nói chen ngang: Tôi cũng không nói nữa. Chuyện chẳng hay ho gì, nói trước nhà Thánh sao được?

Có tiếng khóc của "bé" bên am. Bà Chung vui hơn. Trẻ con chơi ở vườn hoa, thường ghé vào với bé. Mấy đứa gái đi nhặt củi khô lá mục cho bà Chung nấu nước tắm. Có thành con trai về nhà xin mẹ chiếc chậu sành sứ cho bé.

Những việc chết chóc, ốm đau sau chiến tranh xảy ra quanh đây đã nhiều. Lúc đầu hai bà còn sợ, nhưng rồi quen dần. Nhưng chính nơi đây hai bà lại tìm thấy lòng tốt của lũ trẻ đông dài phố thị đối với "bé". Chuyện xảy ra mùa hè năm đó. Khi "bé" được bảy tháng chớp chớp đòi uống, một thằng từ dưới Đâu lên với biệt danh thằng "cụt", nó nhìn con bé rồi lẳng lặng bỏ đi. Đến đường Phan Bá Vành gần nhà xác, ngựa cổ nhìn cây dừa cao, hai chân xô vào chiếc rọ quang đánh bằng dây chuối trèo lên ăn cấp dừa. Vừa ôm được quả dừa vào bụng, có người quát: "Có đứa ăn cấp dừa chúng mày ơi". Nó sợ, buông tay khỏi cây, tay trái vẫn ôm trái non, người hần rơi tọt xuống hố.

Nó ngồi lên thờ và nói: "Thì ăn cấp một quả cho con bé bị mẹ bỏ rơi nuôi ở am nhà bà Chung có tội sao?".

Nghe vậy, không ai còn chửi bới nữa.

Thằng Khiu nhà sát với nhà xác. Nó lạng lẹn vớt cho thằng "cụt" lọ dầu bạc hà:

- Em gửi quà cho "bé" đấy.

Mọi người học theo Khiu, móc trong túi mình, có gì gửi đó. Sự thông minh của Khiu bây giờ thật có ích.

Cụt cởi áo, bỏ tất cả quà cáp của "bé" mang về, trong đó có nửa quả cam của Phó Bang, Phó May đã ăn mất mấy múi, gửi cho "bé".

Trên đường về vườn hoa với "cụt", giờ có cả thằng Khiu.

Bà Phượng dẫn hai đứa đi gặp bé cho uống nước dừa non. Nước dừa ngon như sữa mẹ, bé cười toét toét cái miệng.

Bà Chung nhìn bé bảo:

- Tôi tin đời có số mệnh. Số mệnh tôi sẽ gắn bó với bé. Lòng tôi tin tưởng vào nó, vẫn biết rằng đời còn dài, còn lắm gian truân. Trời cho tôi cùng bà làm được việc tốt cứu được đứa trẻ. Dầu chết cũng được rồi. Tôi không mong sống nhiều, sống nhiều làm gì cơ chứ? Chỉ xin trời cho sống mười mười năm năm nữa, để bé khôn lớn. Tôi định đặt tên nó là Roi có được không? Tất cả mọi người cùng cười, trong đó có nụ cười của thằng Khiu. Đúng hôm đó hàm trên của Khiu rụng mất một chiếc răng cửa...

(còn nữa)

Ảnh: DUY ĐÔNG

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Trong tuần, Báo Thái Bình đã nhận được trên 50 tin, bài của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh.

Lĩnh vực kinh tế viết về sản xuất nông nghiệp, chủ yếu là các tin, bài phản ánh tình hình chăm sóc, bảo vệ lúa mùa. Tin của cộng tác viên Vũ Đông “Huyện Kiến Xương khẩn trương phòng, trừ bệnh lùn sọc đen trên lúa mùa”; tin của cộng tác viên Hà Thanh “Các cấp hội nông dân Vũ Thư tuyên truyền hướng dẫn hội viên chăm sóc, bảo vệ lúa mùa”; Huyện Vũ Thư lắp đặt 7.800 công tơ điện tử 1 pha đo xa”. Viết về lĩnh vực xây dựng nông thôn mới, cộng tác viên Đỗ Hà đưa tin “Xã Nam Chính đã đạt 14/19 tiêu chí nông thôn mới”; cộng tác viên Hoàng Hương phản ánh “Huyện Thái Thụy làm việc về xây dựng nông thôn mới tại các địa phương”. Huyện Thái Thụy hiện còn 15 xã chưa đạt chuẩn nông thôn mới. Phần đầu năm 2018 có thêm 9 xã về đích và đến năm 2019 huyện đạt chuẩn nông thôn mới, Thái Thụy thành lập 5 đoàn công tác, làm việc với các xã còn lại về lộ trình và giải pháp thực hiện.

Lĩnh vực quốc phòng, an ninh, cộng tác viên Bình Văn gửi tin, ảnh “Công an tỉnh tổ chức trao thưởng cho các tập thể, cá nhân có thành tích xuất sắc trong đợt cao điểm tấn công trấn áp tội phạm về ma túy”. Cộng tác viên Quang Đắm, Trung Thành có bài viết “Cảnh giác với tội phạm trộm cắp xe máy”, cảnh báo sự chủ quan, mất cảnh giác của người dân tạo những sơ hở để kẻ gian lợi dụng, trộm cắp tài sản. Cộng tác viên Trần Thị Hồng viết về “Kết quả nhiệm vụ phổ biến giáo dục pháp luật 6 tháng đầu năm 2018 của Sở Tư pháp”.

Cộng tác viên Cao Thu Hạnh đưa tin “Bộ CHQS tỉnh gặp mặt tuyên dương học sinh giỏi năm học 2017 – 2018”. Cộng tác viên Đỗ Hà gửi bài phản ánh Đồn Biên phòng Cửa Lân thực hiện có hiệu quả Đề án 1133.

Lĩnh vực văn hóa - xã hội, trước thềm năm học mới 2018 – 2019, cộng tác viên Đài TTTH Tiên Hải, Kiến Xương, Hưng Hà gửi cộng tác nhiều tin, bài viết về ngành Giáo

dục “Trường mầm non Đông Trà chú trọng nuôi dạy trẻ theo chủ đề, chủ điểm”; “Hiệu quả giáo dục tại Trường THPT tư thục Trần Thị Dung, huyện Hưng Hà”; “Huyện Kiến Xương công bố trao quyết định sáp nhập trường và trao quyết định bổ nhiệm cán bộ Trường Mầm non Thanh Nê và Mầm non Hoa Sen”. Bài viết của cộng tác viên Nguyễn Hoàng “Mầm non Nam Hưng - vì sao tỷ lệ huy động lứa tuổi nhà trẻ đạt thấp?”. Bài viết gọn gàng, tác giả đầu tư công phu, chọn lọc nhân vật để phỏng vấn, tạo sự hấp dẫn ngay từ sập: Cơ sở vật chất tương đối đầy đủ, đội ngũ giáo viên trẻ, năng động, nhiệt tình, cấp chính quyền quan tâm, tỷ lệ huy động trẻ lứa tuổi mầm non đạt 100% nhưng tỷ lệ huy động lứa tuổi nhà trẻ ở mầm non Nam Hưng rất thấp, đạt 41% thấp hơn nhiều so với bình quân chung toàn huyện. Đây chính là tồn đọng mà bước vào năm học mới 2018 - 2019 đòi hỏi Trường Mầm non Nam Hưng phải tìm ra nguyên nhân và hướng giải quyết. Nhân dịp tỉnh sắp tổ chức hội thảo về “Kỷ Đông - Nguyễn Văn Cầm (1875 - 1929), một thần đồng, một người Việt Nam xuất chúng, vẫn từng được các nguồn sử sách trong và ngoài nước phẩm bình, luận định là một trường hợp độc đáo nhất trong phong trào yêu nước chống Pháp của Việt Nam vào những năm cuối thế kỷ XIX, đầu thế kỷ XX”, nhà nghiên cứu Hán Nôm Nguyễn Thanh có bài “Nguyễn Văn Cầm (1875 - 1929) một người con siêu phàm của Thái Bình” cung cấp nhiều thông tin lịch sử có giá trị về Kỷ Đông - Nguyễn Văn Cầm.

Tin, bài gửi cộng tác, các đồng chí và các bạn nên kèm từ 1 - 3 ảnh minh họa theo nội dung để thuận tiện cho chúng tôi trong quá trình biên tập, sử dụng. Rất mong nhận được tin, bài, ảnh cộng tác của các đồng chí và các bạn qua địa chỉ email: toasoan@baothai Binh.com.vn hoặc gửi trực tiếp đến địa chỉ: Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Trân trọng!

3

KHÔNG ĐƯỜNG HÓA HỌC CHẤT BẢO QUẢN MÀU TỔNG HỢP

Dinh dưỡng từ thiên nhiên

www.huongsen.com.vn

PHÒNG KHÁM ĐA KHOA SAOMAI

Niềm tin cho sức khỏe

Địa chỉ: Tòa nhà Sao Mai - Km4 - Đường Hùng Vương

Phường Phú Khánh - TP Thái Bình (đường Thái Bình đi Nam Định)

BỆNH LOÃNG XƯƠNG VÀ NHỮNG BIẾN CHỨNG

Cuộc sống hiện đại kéo theo những hệ lụy về thực phẩm không an toàn, không khí ô nhiễm khiến nguy cơ mắc bệnh ngày càng tăng. Tuy nhiên, do chủ quan và lo sợ tốn kém nên nhiều người vẫn chưa thực sự quan tâm đến sức khỏe, họ chỉ đi khám khi cơ thể có biểu hiện một vài bất thường, khi đi khám thì phát hiện bệnh đã ở giai đoạn tiến triển, lúc này việc điều trị vừa khó khăn lại vừa tốn kém. Vậy ngay lúc này đây, khi chưa muộn, chúng ta hãy thay đổi suy nghĩ, tạo cho mình thói quen tốt, quan tâm nhiều hơn đến sức khỏe để luôn có một sức khỏe dẻo dai và cuộc sống trọn vẹn niềm vui.

Hôm nay, chúng tôi sẽ chia sẻ cùng bạn một số kiến thức về bệnh loãng xương.

Loãng xương được hiểu là rối loạn chuyển hóa của xương, tức là khối lượng xương giảm, bị thay đổi về cấu trúc khiến xương trở nên giòn và tăng nguy cơ gãy xương. Loãng xương diễn biến âm thầm đến mức khi thấy được biểu hiện lâm sàng thì cơ thể bị mất trên 30% khối lượng xương và đã có biến chứng như đau cột sống, gù lưng, giảm chiều cao, gãy xương, biến dạng lồng ngực, giảm khả năng vận động...

Để sớm biết mình có nguy cơ bị loãng xương hay không thì có một phương pháp đó là đo mật độ loãng xương. Đo độ loãng xương là phương pháp kiểm tra để biết chính xác mình có mắc bệnh mãn tính này không. Tuy nhiên, loãng xương thường có biểu hiện âm thầm, hầu như không có dấu hiệu gì nghiêm trọng, chúng ta chỉ phát hiện ra khi đã gặp những biến chứng.

Theo thống kê trên thế giới thì cứ 5 phụ nữ thì có 3 người bị loãng xương sau độ tuổi 50. Như vậy đối với loãng xương ở người có tuổi và loãng xương sau mãn kinh, phụ nữ ở độ tuổi tiền mãn kinh và đã mãn kinh nên được kiểm tra mật độ xương ở tuổi từ 40-45 và việc đo loãng xương ở nam giới nên đo ở độ tuổi 50-60. Để chẩn đoán loãng xương và đo mật độ xương ở hai vị trí là cột sống thắt lưng và cổ xương đùi bằng phương pháp đo hấp thụ tia X năng lượng kép, cho phép chẩn đoán loãng xương ở giai đoạn sớm.

Cột sống

Gối

Khớp hông

Bàn tay

Bàn chân

Khi có dấu hiệu đau nhức xương, mỏi khớp hoặc dễ bị chấn thương do va chạm nhẹ thì lúc này bệnh đã chuyển sang giai đoạn nặng. Bởi vậy cần đo loãng xương ngay từ sớm để “đón đầu” quá trình mất khoáng do tuổi tác hoặc do các bệnh lý, lao động vất vả, chế độ ăn uống, sinh hoạt thiếu khoa học, từ đó có những giải pháp làm chậm quá trình loãng xương.

Theo lời khuyên của các bác sĩ chuyên ngành, để phòng ngừa đúng bệnh và đạt hiệu quả cao, người bệnh nên đi đo loãng xương theo định kỳ 06 tháng/lần (ở nữ 40-45 tuổi, nam 50-60 tuổi).

Phòng khám đa khoa Sao Mai là đơn vị đầu tiên tại Thái Bình đầu tư máy đo loãng xương toàn thân tự động Primus hiện đại nhất hiện nay của hãng OSTEDSYS Hàn Quốc với vùng quét rộng, tốc độ nhanh, có thể tự động lựa chọn ranh giới chính xác của mỗi vùng xương giúp bác sĩ có thể hướng đến vùng chính xác để chẩn đoán. Hệ thống Primus có thể đánh giá toàn cơ thể để biết về mật độ xương hay tình trạng loãng xương cũng như đánh giá sự phát triển xương của trẻ em.

Để được tư vấn và cập nhật các chương trình khuyến mại hàng tháng, vui lòng liên hệ:
Tổng đài 02273.643.666 hoặc hotline 1900.55.88.30, giờ hành chính tất cả các ngày trong tuần.
Quý khách hàng có thể nhận kết quả khám bệnh qua Facebook, tin nhắn SMS, quét mã QR code trên Zalo hoặc tra cứu trên website: <http://phongkhamsaomai.com>

“Phòng khám Đa khoa Sao Mai - Niềm tin cho sức khỏe”

● TỔNG BIÊN TẬP: VŨ ANH THAO

● CHẾ BẢN TẠI BÁO THÁI BÌNH

● PHÓ TỔNG BIÊN TẬP: LÊ THANH THUỞNG - HOÀNG MINH SƠN

● IN TẠI CÔNG TY CỔ PHẦN IN THÁI BÌNH

● THU KÝ TÒA SOẠN: VŨ NGUYỄN BÌNH

● GIÁ 1.200 ĐỒNG